

GIỚI THIỆU RICHLAND

Gần một chục anh em Công Chánh đang làm việc tại Richland. Nhà ở gần nhau nhất là hai cánh của liền tiếp trong một hành lang của dãy Apartment, xa nhau nhất thì tốn 10 phút lái xe trong thành phố với tốc độ 25 mph. Hầu như tối thứ sáu nào anh em cũng họp nhau làm đêm không ngủ. Không phải đêm không ngủ để hát nhạc "du ca", hay để hát nhạc hoài hương, hay để thao thức hận thù ai. Đêm không ngủ rộn tiếng cười và thân kinh căng thẳng. Những đôi mắt nhìn chăm-chập vào cái đĩa để giữa bàn, dựa tay sờ đĩa hồi hộp.... Một tuần làm việc mệt-nhoc, phải có những giờ giải trí, để quên đi tất cả mọi phiền toái trong tuần...

Richland là vùng đất nào mà anh em Công Chánh tụ lại đông đảo vậy. Anh nào cũng kiếm được việc tốt, lương bổng cộng cả bonus thì anh nào cũng xấp xỉ trên dưới 30 chục xấp, có anh hơn 40 một năm.

Richland là một tỉnh nằm ở miền Tây Nam tiểu bang Washington. Người ta bảo rằng thành phố mới lập cách đây hơn 30 năm, ngày mà Mỹ quyết định làm bom nguyên-tử, trái bom nguyên tử đầu tiên được làm ra ở đây. Cách đây 30 năm, thành phố chỉ toàn trailer. Những người đến đầu tiên thiếu thôn tiến nghi nhiều lắm. Nay thành phố đã phồn thịnh, dân cư trên 20 ngàn người. Có đầy đủ tất cả tiện-nghi. Anh Hà Quốc Bảo thường gọi nó là cái làng Richland. Thực ra thì đem so Richland với nhiều thành phố khác trên đất Mỹ, nó cũng có hạng lắm. Tôi đã đi qua nhiều nơi, nhiều tiểu bang, thì thấy Richland thực sự có hạng, lớn hơn thủ phủ của tiểu bang Wyoming nhiều lắm. Và lớn hơn rất nhiều thị trấn của Nevada, Nebraska, Utah, vv...

Thành phố tọa lạc bên bờ con sông Columbia, thành phố được nối liền với hai thành phố khác là Kennewick và Pasco. Hai thành phố sau này thuộc loại lâu đời. Cả ba thành phố gồm lại được gọi tên chung là Tri-city. Nói về Tri-city thì nước Mỹ có gì, Tri-city có cái đó. Ngoài trừ những món ăn chửi. Bởi tiểu bang này là tiểu bang đạo đức. Thời gian trước có dân bà làm thông dục. Anh nào dục thân lâu ngày thì cũng đành ôm âm ức mà chịu. Tiểu bang cấm mãi dâm. Nữ cảnh sát chiêu chiêu đứng đường giả liếc mắt đưa tình, ăn mặc cũng có chút khuê gọi, chẳng nào máu nóng mỗi em đi chửi và ngã giá xong, về đến nhà, em móc trong ví ra con "chó lửa" rồi biên phạt và hôm sau thì phường danh được nhắc đến trên TV. Nghe đầu tiên phạt gần bằng tiền mồ hôi đổ ra cả tuần.

Vài người bảo rằng, ở Richland, tỷ số dân trí thức cao nhất nước Mỹ. Ở đây, toàn cả bác học, khoa học gia, kỹ sư, kỹ thuật gia và thợ kỹ thuật. Dân Richland làm việc cho Westinghouse, ba nhà máy điện nguyên tử, cơ sở thí nghiệm, và nhiều cơ sở khác. Anh em công chánh thì làm việc tại nhà máy điện nguyên tử số 1 và số 2. Đa số đều theo ngành pipe supports và pipe stress. Nhà máy số 1 thì sẽ hoàn tất trong vòng 1 năm nữa. Nhà máy 1 và 4 thì sẽ kéo dài ít nhất là 8 năm nữa. Trong tương lai, ở đây sẽ xây thêm ít nhất 4 nhà máy điện nguyên tử. Tiểu bang Oregon muốn đất, Canada muốn đất. Bởi các nơi này có luật cấm xây nhà máy điện nguyên tử. Mỗi nhà máy, muốn hoàn tất thì cũng xấp xỉ 10 năm. Mỗi nhà máy có hàng chục nhà thầu khác nhau, mỗi nhà thầu mỗi loại khế ước. Thời gian xây cất thì anh em công chánh có thể nhảy vào công ty xây cất, công ty tính toán, công ty kiểm soát, xây đồ sắt, xây bê tông, xây các dầm do..., đủ thứ.

Dân tỉnh ở Richland hiền lành, hiếu khách, dễ thương hầu như không có kỹ thị, hoặc giả có thì họ cũng giấu trong lòng chứ không lộ ra.

Nổi dậy giải trí rất lạnh mạnh. Ngoài đêm không ngủ tổ nhau chơi, anh em có thể lái xe 4 tiếng về Seattle chơi. Đi chơi ngoạn cảnh ở núi Rainier, núi này là một núi lửa đã tắt từ lâu, một trong những thắng cảnh có tiếng của Mỹ. Hoặc mùa đông, hai giờ lái xe, trên đoạn đường đi Seattle, trượt tuyết trắng đêm thâu ngày, leo lên núi và vì vức trượt xuống sườn đồi vui như trong cảnh xi-nê. Hoặc anh em rủ nhau đi câu cá. Mực này hấp dẫn lắm, anh em câu được cá muối mấy cân có khi gần 20 cân! Câu cá mê lắm. Giòng sông Columbia nổi tiếng cá thu, cá "dau sat" dền mùa thì từ biển lội ngược sông lên nguồn đê. Có anh mê quá, thức dậy đi câu từ 3 giờ sáng, cũng có khi ham câu quên mất số lượng giới hạn, cảnh sát phạt cho cứng lạnh đủ. Lâu lâu, anh em rủ nhau về Spockaine, ghé nhà anh em Phạm Bội Hoàn chơi. Nhà anh Hoàn có 5, 6 phòng, căn nhà đẹp năm nhìn lên sườn đồi cỏ cây xanh ngắt. Mỗi lần đến, anh Hoàn kiểm tra máy, anh em xuống luôn thuyền trên vồng hồ trong nước xanh ngắt, nhìn lên bờ, phong cảnh đẹp như cõi thiên thai. Anh chị Hoàn đều hiếu khách, dễ thương, mỗi lần ghé chơi không muốn về. Mùa đông, anh em có thể rủ nhau đi săn thú rừng. Săn hổ nai trên núi. Đi săn thì vui nhưng phải lái non treo xuôi một lần. Bắn được con thú là cực nhất. Nó nặng quá không cách nào mang đi nổi. Từ Spockaine, có thể lái xe đi 30 phút là đến tiểu bang Idaho. Ở đây là thiên đường của giới trẻ. Phòng nhạc, phòng tra, disco khắp thị trấn. Dân Washington bị cấm, qua Idaho chơi thả dầm.

Khi có nghỉ dài ngày, có thể rủ nhau chạy về Yellow Stone. Nơi này phong cảnh nổi tiếng đẹp, cả thế giới về đây du lịch, chơi, nghỉ hè. Buồn buồn, xách xe đi Portland chơi, phong cảnh Portland đẹp, ghé nhà anh Trần Mộng Châu đầu cơ tưởng và nhờ bắt mí một chút tương lai theo dịch lý Trang Trĩnh.

Mùa nắng, ở Richland có đua thuyền bay trên nước, bà con phải mua vé và đem xe vào ngủ trong công viên cả đêm trước để được thưởng ngoạn.

Nói đến Richland mà không nói đến nhà anh Bảo thì xem như chưa nói gì cả. Nhà anh Bảo hầu như là một trạm tiếp củ ban đầu cho anh em, khi khăn gói qua muốp' cõn dính bụi giăng hồ, lên miền đất lạ sản Job. Anh Bảo hiếu khách, Chị Bảo đảm đang và phóng khoáng. Chỉ có tại nấu ăn mau như dùng đũa thân gỗ vào trán ông táo. Chỉ trong vòng 15 hay 20 phút, chị hoàn tất một bữa ăn rất nhiều món, ngon, cay, màu sắc đẹp đẻ, thơm ngát mùi quê hương cho mười mấy anh em. Nhà anh Bảo hầu như chiêu nào cũng có buổi họp ái hữu công chánh bỏ túi, ít nhất cũng 5 ái hữu. Thường thức bún riêu, bô Huế, bánh cuốn, canh rau, phở, cà trê chiên, ăn uống ề-hề như khi còn ở VN. Chị Bảo đi làm Designer, đang dọn thi EIT, có củ nhân Khoa Học nên chị mau giỏi lắm. Đi làm suốt ngày về nhà loay hoay mười mấy phút là anh em ái hữu công chánh, họp lại cuối nói ăn uống vui vẻ. Những ái hữu độc thân, độc thân bất đắc dĩ, đều đến nũng nịu tại nội trợ của chị Bảo. Nhà anh Bảo rộng, căn nhà như nổi đề quân hùng tự hội. Trong năm nay, anh em công chánh từ Oregon, Seattle, Tacoma, Spockaine về họp mặt tại Richland vui lắm.

Tôi không muốn giới thiệu Richland như viết một bài địa lý trung học. Chán chết, những cũng phải nói đến những điều kiện thời tiết cho anh em nào muốn về Richland biết đề lựa chọn. Richland là đất giàu thật không? Tôi không thấy đất giàu ở đâu cả, bởi ven hông Richland là miền sa mạc, cây cối lúp xúp quả dẫu gỏi, gió thổi ào ào, có khi bụi bay tung mù như sương khói. Richland như là thung lũng lớn nằm giữa dãy Cascade, mây từ biển đông bị chặn lại làm Seattle mùa gió tung bung quanh năm. Miền biển Tây, mây không qua được dãy núi làm Spockaine tuyết trắng đông dãy mùa đông. Richland rất ít tuyết. Mỗi năm tuyết dỏ vài ba lần, mỗi lần rất ít. Richland cũng ít mưa, khi hầu khô ráo. Mùa nóng có tuần nóng hơn cả Saigon mình nhiều. Sở làm thì cách mười mấy, gần 20 miles. Mùa Đông đề làm khi trời đất còn tối om, xe chạy tung vệt dãi trên đường đông đá lạng. Buồn muốn đứt ruột. Đất không giàu, nhưng có lẽ người ở miền đất này không ai nghèo. Hầu như không có người nghèo ở đây. Dân Việt Nam tại thành phố này, có lẽ gia đình ái-hữu công chánh chiếm đến 80%. Dân Việt Nam tại hai thành phố kế cận thì cũng đến vài ba trăm người. Tiêm thực phẩm A Đông ở đây do một chị VN qua từ trước 1975 làm chủ, bán cho Nhật, Đại Han, VN, Ấn Độ....

Trường trung học thì khỏi nói, ở đâu mà chẳng đôi dào phong phú. Đại học thì có trường Columbia Basin College học 2 năm, đủ các ngành. Đặc biệt nhất là ngành pipe drafting, học 6 tháng, có thể kiếm được việc ngay, có lương khá. Đại học 4 năm thì có thể đi Walla-Walla, cách gần một tiếng đồng hồ lái xe. Đại học

(XEM TIẾP TR. 31)